

saldskana

Saldus 3x3 saietā avīze
Trešdienas pavadīens

2016. gada 6. jūlijs

Komandas gars

Skriešus pēc dziesmu nosaukumiem, tecinājus pēc lietussarga, auļiem uz pusdienām un rikšiem, rikšiem uz pievakares ievirzi. Vai visu paspēji? 3x3 ikdienā ir kustība ar nelielu trauksmi, vai nonākšu galā, vai sasniegšu mērķi, vai uzvarēšu? Ģimeņu sacensībās, kur vakar piedalījās 14 dažādu ģimeņu jauktās komandas, uzvarēja asprātība, veiklība, draudzība, attapība un smaidi! (īstos rezultātus uzzināsim saietā beigās!) Pat tie, kuri uz komandu darbošanos noraudzījās no atbalstītāju tribīnēm, sajuta gaisā virmojam komandas garu.

Un kas tad cits ir mūsu ģimenes, ja ne komandas? Kur viens ir galvenais uzbrucējs, cits – aizsargs, bet vēl cits – vārtsargs vai treneris. Diemžēl bieži stresa situācijās, kad ierastā kārtība nojūk, aizmirstam, ka esam komanda, un gribam sākt spēlēt citu spēli.

Kad saietā laikā blakussēdošajam pasūdzos par kādu nesaprašanas ar vīru, pretī skan jautājums: "Tev gadījumā nevajag uz Ģimeņu semināru?" Tas izklausās kā – vai gribi par

to parunāt? Bet jo pieredzējušāks Ģimenes semināra absolvents, jo mazāk brīnāties par šo komandu spēles maiņu – tā vienkārši notiek! Vīrs, kas aizrāviens ar kokles grebšanu, pusnaktī aizmirst, ka solījies padejot ar meitu vai nolikt gulēt dēlu. Vecmāmiņa, kas pazaudē mazdēlu, kurš atradis jaunus draugus un aizmirsis tīrīt zobus. Mamma, kas jau trešo vakaru, aizmieg ar sapni par dančiem, midzinot bērnus... Bet rūgtums sirdī paliek. Ja atpazīni situācijas vai nojaut, par ko, ir runa, neķer krenķi, jo tas nenotiek tikai tavā komandā!

Ne viens vien saietā dalībnieks, jautāts par to, kā te jūtas dažāda vecuma ļaužu kompānijā, atzīst, ka kaut arī pieredzējušajiem trīsreiz-trīsniekiem tas jau šķiet ierasti, patiesībā tas ir kaut kas unikāls, jo reti tiek rīkoti notikumi, kur vienlīdz gaidīti ir mazuļi un sirmgalvi, kuplas ģimenes un jaunieši. Un visiem te ir, kur skriet, kurp steigties un ar ko aizrauties. Viss notiek kustībā, mēs augam uz augšu! ☉

Tina

**Piedalies
konkursā!**

Pašītis ar SPOKU!

"Saldskana" redakcija gaida visatraktīvāko, patiesāko, bet varbūt baisāko bildi, kur redzama tava tikšanās ar Vecās skolas spoku. Gaidīsim attēlus redakcijā vai redakcijas e-pastā tinasidorovica@gmail.com **līdz 8. jūlijam pulksten 12!**

Kas jādara?

1. Satiec Vecajā skolā spoku!
2. Saki viņam: "Smaidi!"
3. Pieglaudies Spoka vaigam!
4. Izvelc no kabatas telefonu/fotoaparātu/zīmuli/...!
5. Iemūžini mirkli – tu+spoks!
6. Nes vai sūti līdz piektdienai pulksten 12 bildi ar sevi un spoku uz "Saldskana" redakciju!

- 7.45 - 9.00** Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
- 9.00 - 9.30** BROKASTIS
- 9.40 - 10.10** Dienas tēma un TV
- 10.20 - 12.45** Rīta ievirzes
- 13.00 - 13.45** PUSDIENAS
- 14.00 - 16.30** Pēcpusdienas ievirzes
- 16.45 - 18.45** Pievakares ievirzes,
Apvārsnis: Ako Kārlis Cekulis
un Juris Jonelis
- 19.00 - 19.45** VAKARIŅAS
- 20.00 - 21.00** Daudzinājums
[pulcēšanās skolas priekšā]
- 21.00 - 22.00** Nakts basketbols
[jaunās skolas sporta zālē]
- 22.00 - 22.30** Vakara dziesma, vakara pasaciņa
- 22.30 - 23.00** Danči ģimenei, nakts viesis:
Kārlis Briedis
- 23.00 - ...** Danco tie, kam pāri 14,
nikšana

Trešdienas

dziesma

Saulē, Pērkons, Daugava

Saulē Latvi sēdināja
Tur, kur gali satiekas
Balta jūra, zaļa zeme
Latvei vārtu atslēdziņa
Latvei vārtu atslēdziņa,
Daugaviņas sargātāja.
Sveši ļaudis vārtus lauzā
Jūrā krita atslēdziņa.
Zilzibēņu pērkons spēra,
Velniem ņēma atslēdziņu.
Nāvi, dzīvi Latve slēdza,
Baltu jūru, zaļu zemi
Saulē Latvi sēdināja
Baltas jūras maliņā
Vēji smiltis putināja
Ko lai dzēra latvju bērni?
Saulē lika Dieviņami,
Lai tas raka Daugaviņu.
Zvēri raka, Dieviņš lēja
No mākoņa dzīvūdeņi.
Dzīves ūdens, nāves ūdens
Daugavā satecēja.
Es pamērcu pirkstu galu
Abus jūtu dvēselē.
Nāves ūdens, dzīves ūdens
Abus jūtu dvēselē
Saulē mūsu māte –
Daugav – sāpju aukle.
Pērkons velna spērējs
Tas mūsu tēvs.

Svarīgi!

- Lūgums pēc dančiem zālē **aizvērt logus!!!**
- Lūdzu ievērot drošību un **nejaut bērniem** vieniem pašiem šķērsot ceļu!
- Lūgums Nīkšanas telpās **atstāt aiz sevis kārtību!**
- Lūgums **nenovietot mašīnas** pie ēdnīcas pagalma durvīm (pretim smēķētavai) un to apkārtnē!

Ērgļi, tārtiņi, gulbji un karpas – kā malka

Andris Tomašūns savā ievirzē *Dodamies pie saimniekiem* jau iepriekš brīdina – par transportu jārūpējas katram pašam. Būs jāizbrauc kā viss Saldus novads. Labprāt.

Otrdienas plānā – Sātiņu diķu lieguma iepazīšana. Mūs sagaida skolotāja, ornitoloģe Zigrīda Agnese Jansone. Viņas zināšanas par meža un diķu iemītniekiem ir enciklopēdiskas. Un viņas stāsti par daudzveidīgo putnu pasauli, kas šeit dzīvojas, ligzdo un atpūšas caurceļošanas laikā – sirnīgi un humorīgi. Mums tiek izdalīti binokļi un pētām visu, ko varam saskatīt. Zigrīda vien nevēlīgi pajautā, piemēram, vai balta aste ir, ja jā, tad jau būs zivju ērglis. Skaidrs, ka savus kaimiņus viņa pazīst, iespējams, pat sejā. Te mīt ērgļi, dumbreviņš, tārtiņi, gārņi, dūkuri, ļauķi,

gulbji, somzīlītes, bārdzīlītes un vēl vesels saraksts ar putniem, kopā 140 dažādas sugas. "Un dzeri!" viņa iesaucas, "Tie mums vispār kā malka!" Apskatām arī diķus un klausāmies zivju stāstus – par nārstošanu, ziemošanu, barošanu. Šajā liegumā gandrīz 100 diķu un zivju audzēšana te notiek pilnā ciklā.

Vienā no diķiem mēs redzam gulbjus. "Daudz šoreiz salidojuši," Zigrīda nosaka, "kādi 250 jau būs." Mēs brīnāmies, bet Zigrīda apmierināta nosaka: "Nu, feini!"

Ja gribat zināt, trešdien dosimies uz ezeri, ceturdien uz Jaunlutriņiem, piektdien uz Remti, bet sestdien uz lavandu laukiem. Visur tiek solīti pārsteigumi un neparasti stāsti. **Gundega**

Rīt Apvārsnī

"Latvijas simtgades jauniešu rīcības komiteja", ar kuras darbību un aktualitātēm iepazīstinās Ako Kārlis Cekulis un Juris Jonelis. Būs iespēja uzzināt, kā pievienoties dažādajām Latvijas Simtgades svinību aktivitātēm.

Daudzinājums rīt!

3x3 saietos latvieši mēdz darīt visu ko, kas nepieradušam cilvēkam var šķist neparasti – nikt, doties strādāt ievirzēs, kā arī daudzināt.

Šoceturtdien no pulksten 20 ne tikai saieta dalībnieki, bet arī saldenieki ir mīļi aicināti atnākt, būt klāt un piedzīvot DAUDZINĀJUMU. Tas būs svinīgs, bet neformāls pasākums, uz ko saieta dalībnieki vilks tautastērpus un tiks ziedu vainagus, lai dotos iekurt kopīgu ugunsgrūdu, un pavadītu vakaru, dziedot, runājot un domājot par to, ko mums katram nozīmē latviskās vērtības, latviskās jūtas un piederības apziņa. Kad mēs par kaut ko domājam, runājam un dalāmies tajā ar citiem, mēs to vairojam – daudzinām!

Tiekamies pulksten 20.00 pie Jaunās skolas ieejas!

Nakts basketbols

Ceturtdien pulksten 21 Jaunās skolas sporta zālē visi interesenti aicināti uz nakts basketbolu. Pieteikties komandās līdz ceturtdienas VAKARIŅĀM! Komandām pieteikt vismaz 3 cilvēku sastāvu, no kuriem vienai jābūt meitenei.

Īstas, dzīvas, nevaldāmas

grāmatas

Divas radošas jaunietes Ella Kalendra un Guna Juškeviča vada ievirzi, kurā tiek radītas īstas grāmatas. Iesietas cietajos vākos, asprātīgi un krāsaini ilustrētas. Īstākas nekā jebkurā veikalā nopērkamā grāmata, jo katra ir tikai vienā eksemplārā, īpaša, gata-vota ar mazas meitenes čaklajām rociņām, mīlestību un aizrautību.

Tas notiek tā. Vispirms katra izvēlas savu tautasdziesmu, tad kopā ar vadītājām tiek izdiskutēts stāsts (kas tur notiek, kas tiek pateikts un kas nepateikts), tad mazās mākslinieces ķeras pie ilustrāciju radīšanas, iesiešanas, bet pašās beigās tiks noformēts vāks, titullapa un anotācija. Viss kā īstai grāmatai!

Kuras dziesmas ievirzes dalībnieces izvēlējās? *Meita gāja uz avotu; Ozoliņi, zemzarī; Bērīts, manis kumeliņš* un vēl citas.

Kurai vissmukākā grāmata? "Visām!" Mākslinieces reizē sauc. Un, starp citu, grāmatiņas ir dzīvas. Grieta Zvīgule paskaidro: "Man šodien zirgi pārvērtās par govīm un pātagas – par mīnām!"

Bet abas vadītājas ir tā aizrāvušās ar procesu, ka zīmē grāmatiņas arī sev. **Gundega**

Lūūūdzu pastrīdamies!

"Pastrīdamies? Nē, nu pavisam nopietni, pastrīdamies? Negribi strīdēties? Nu tad es sāksu!" atskan dziļš, dobjš rēciens, kam seko vismaz vēl seši šādi rēcieni pretī, ka norīb viss gaitenis. Kaut ko šādu iespējams dzirdēt, ja paslīdi garām runas ievirzes telpai, un iespējams, viegli salecies. Jā, jā, Ārija Liepiņa-Stūrniece nejokoja, viņa pavisam nopietni māca ne tikai runāt, bet atrast savu īsto balsi un līdz ar to – arī mazliet sevi.

"Mēs esam ērģeles, un ir jāiemācās ar tām darboties," uzsver ievirzes vadītāja ar lielu stāžu 3x3 nometnēs. "Es cenšos dabūt ārā no cilvēka skaņu!" Nodarbības sākas ar nelielu meditāciju – jāapjauš savas pēdas, jāiedzen saknes, jāsavienojas ar zemi. Tieši tāpat uz debesīm, atrodot savu vertikāli un atceroties savu stāvokli, savu vietu uz pasaules. "Liela daļa cilvēku runā horizontāli, ar kaklu, bet jārunā ir vertikāli – ar visu ķermeni." Cilvēkus, kuri stāv aplī un izteiksmīgi

groza ārā izbāztas mēles, negadās sastapt bieži, bet šeit tas ir ikdienas iesildīšanās vingrinājums.

Ārija ar runas mākslu kā pedagogs nodarbojas jau vismaz 20 gadus. Tehniskās jaunrades namā "Annas2" vadījusi aktiermeistarības un runas studiju, bet tagad strādā Siguldā Mākslu skolā "Baltais flīģelis". "Runa un elpošana ir ļoti svarīgas lietas dzīvē. Runāt savā īstajā balsī, nedarot pāri saitēm, ir liela laime. Vienmēr jāatceras četri vaļi, kas ir nepieciešami, ja ir, ko teikt, un gribas dalīties ar citiem: konkrētība, vienkāršība, skaidra runa un kontakts ar klausītāju. Bieži cilvēkiem ir daudz labu domu, bet viņi neuzticas sev. Šajā nometnē ir redzams milzīgs progress dažiem cilvēkiem jau pēc divām nodarbībām – tas ir vienkārši apbrīnojami! Vajag tikai iedot ticību, un cilvēks atveras, runa izmainās!" Ārija iedvesmoti stāsta. Viņas ievirzē dziļi komplimenti mijās ar pavisam atklātu tiešumu, taču tas viss pieder pie lietas un ir vajadzīgs izaugsmei.

Arī 3x3 nometnes *Vakara pasaciņas* baltais tēls ir Ārija. Daudzi skolu skolotāji var tikai apbrīnot un pamācīties no viņas, kā pievērst pilnīgu bērnu uzmanību stāstījumam. Bērni nebaidās iejaukties un jautāt, savukārt, stāstniece nebaidās izmainīt sižetu atbilstoši uzdotajiem jautājumiem. Kamēr zaķi, kaķi, ēži un vāveres rotaļājas pa bērnu iztēli, tētiem krīt acis ciet – jau pēc pirmās vakara pasaciņas uz sporta zāles grīdas vairāk kritušo bija starp pieaugušajiem... **Elina**

Ziņas

Grāmata par 3x3 Latvijā

Infocentrā ir iespēja par ziedojumiem, sākot no 30 eiro, iegādāties grāmatu "3x3 Latvijā 1990.-2015. PASAULES MĒROGA KUSTĪBA VISU PAAUDŽU LATVIEŠIEM". Sa-ziedotā nauda tiks izmantota nākamo 3x3 grāmatu izveidei un izdošanai!

Vīri, dāviniet sievietēm rotas!

Aculiecinieki stāsta, ka Saldus mākslas salonā "Feja" un vietējā saldējumu veikalā "Druva" regulāri tiek manīti 3x3 nometnes vīri, izpērkot bezgalgaro saldējumu un rotas, ar ko aplaimot sievas. Pačukstēsim, ka saldējuma veikala adrese ir Striķu ielā 7, bet mākslas salons – Striķu ielā 1.

Pateicība

Veģetāriešu galdam ir aizdomas, ka ir kāds pusanonīms labvēlis, kas jau otro dienu maltītes galdu papildina ar brīnumgardiem un svaigiem salātiem. Starp citu, zaļu sieva redzēta kopā ar savējiem maisām salātus.

Jaunākā pārļotāja

Ievirzes *Rakstu raksti* jaunākā dalībiece Austra Stabinge (3) tikusi galā ar savu pirmo rokdarbu. Mamma gan palīdzēja, toties meita ļoti lepnā!

Ar bērna muti runā patiesība, tāpēc "Saldskaņa" nopietnākos jautājumus dosies uzdot saietā jaunākajiem dalībniekiem. Vai šajās dienās bijis kāds jautrs pārsteigums vai piedzīvojums?

nebija pārbraukta, jo nebrauca mašīnas. Tad es ātri aizskrēju un paņēmu. Bet tas bija arī jautri."

Alise, 8: "Biju ļoti satraukta, kad bumba izskrēja uz ceļa. Es spēlējos ar savu draugu Hugo, un bumba pārrīpoja pāri ielai. Bumba

cauri, visu laiku sānos bakstīja. Un tad viņš nokļuva pie mums. Kad bija jāgriežas elkoņos, viņš tā grieza, ka mēs abas nokritām. Viņam bija kādi desmit gadi."

Dārta, 12: "Pirmdienas dančos bija smieklīgs puisis. Kad mēs ar māsīcu taisījām vārītus, kur puiši skrien cauri, viņš, skrienot

manā istabā. Spēlējām veikalus, piemēram, iztēlojamies, ka mana matu suka ir saldējums, matu gumijas barankas un tukšās pudeles it kā ar visādiem dzērieniem. Spēlējāmies līdz kādai pusnaktij. Gandrīz."

Undine, 7: "Mans pārsteigums ir tāds, ka šeit ir daudz cilvēku. Man te ir viena draudzene, ar kuru mums ir jautri, mēs kopā spēlējamies

mani cienāja ar mellenēm ar pienu un cukuru."

Teodors, 7: "Redz, kur ir upe, un tur blakus tai upei dzīvo mana ome. Es biju ciemos pie viņas tieši šodien, un viņa

mani cienāja ar mellenēm ar pienu un cukuru."

Hugo, 7: "Man nekas jautrs te nav gadījies. Ar puišiem spēlēties man nepatīk. Es neesmu ne reizi smējies."

gums, ka var papaijāt bites ar vienu pirkstu."

Leo, 7: "Bijis viss kaut kas jautrs. Brauciens pie bitēm, piemēram. Varēja izgaršot visādus medus, un man bija pārsteigums, ka var papaijāt bites ar vienu pirkstu."

Kāda puse!? Īstenībā 2x vairāk!

"Nekādi joki mums tur nav – mēs smagi un nopietni strādājam!" pamatīgi sašutusi bija kāda maza nometnes dalībniece, iznākdama no ½ x ½ ievirzes trīs līdz četrgadīgajiem.

Aktīva darbošanās prasa nopietnu attieksmi. Ko bērni tur strādā, jūs jautāsit? Pavisam neparastas un arī parastas bērnu lietas:

Kurš uzceļ augstāko kluču torni un apgāzīs tā, lai viss sašķīst līdz sīkākajam gabalam?

Kurš, krāsojot milzu audeklu, nomālēs pie reizes seju un kleitu visvairāk?

Kurš no ūdens vannīņas izķeksēs visvairāk vārdu, ķirzaku un pavisam nesaprotamu gumijas radījumu?

Kurš iekšelpas smilšu kastē izraks visdziļāko bedri?

Kurš uzpūtīs vislielāko un treknāko ziepju burbuli?

Kurš uz tāfeles uzzīmēs vissmieklīgāko zīmējumu un cerams neapēdīs krītu?

Kurš ierūks krāsainajās skaņu trubās visbaisāko rēcienu?

Kurš visveiklāk izies rotaļu, neuzkāpjot biedram uz kājas?

Kurš pirmais iesēdīsies klēpī ievirzes vadītājiem Līgai un Audrim

Kurš visskaistāk trallinās līdzīgu bērnu superizklaidētājam Julgī un pirmais pastrinkšķinās viņas kokli?

Kurš izturēs, klusi nepasaucot pie sevis mammu?

Kurš visskaļāk kratīs burkāns iebērtus rīsus un pēc tam tos nokrāsos vistrakākajās krāsās?

Kurš...? Ai, nu jūs jau zināt, ko bērni dara! Strādā tak! ♥

Elīna

Mūsdienu latviskā virtuve

Ja vēlies pagatavot klasiskus ēdienus mūsdienīgās skaņās un iemācīties glīti tos servēt, rīta ievirzes laikā vari apmeklēt Mūsdienu latvisko virtuvi pie Krīšjāņa Putniņa, puīša, kurš dzimis un uzaudzis Austrālijā, bet nu ir slavenā Rīgas folkkluba "Ala" saimnieks.

Pirmdien Krīšjānim bija aizstājējs, ar kuru kopā ievirzes dalībnieki sēja sieru, savukārt otrdien tika gatavots viens no jau minētā folkkluba virtuves Ziemassvētku laika īpašajiem piedāvājumiem – pelēkie zirņi ar speķi. Teiksiet, ka tas nav nekas neparasts? Tā gan gluži nav, jo zirņi taisīti kā pikas, savukārt speķis tika gatavots krēmīgā mērcē kopā ar gurķīšu salātiem. Trešdienas ēdienkarte liek katram aplaizīties, jo pagatavota aukstā zupa šodienīgās skaņās un garnējumā, savukārt kā deserts tapa biezpiena siera kūka ar zemeņu saldējumu. Ceturtdienas un piektdienas plāni atkarīgi no ievirzes dalībniekiem, kuri varēs izteikt savas vēlnes un tad Krīšjānis izdomās, ko no tā iespējams realizēt. Vairums dalībnieku ir daļā dzimuma pārstāves, tomēr arī puīšu netrūkst, darbi tiek sadalīti pēc izrādītās iniciatīvas, visi kopā lieliski darbojoties. Otrdien pagatavotais pat palicis pāri, kņāšajiem pusdienotājiem pat tīcis gabaliņš no zirņu pikām. Tādēļ vien vērts laicīgi doties uz ēdienreizēm – ja nu virtuves ieviržu dalībnieki nebūs tikuši ar visu galā un labprāt padalīsies? ♥

Eva

Jaunzēlandes elpa *Malzū*

3x3 saieta dalībnieki Malzubru ģimene – Marita, Gints un Ralfs, šogad piedalās kā ārzemju latvieši, jo pārcēlušies uz dzīvi neticami tālajā Jaunzēlandē. Var brīnīties vai nē, bet viņi atbraukuši uz Latviju tikai 3x3 un Jāņu dēļ.

“Šī nometne mums ir tik liels notikums, ka esam gatavi braukt uz Latviju tik tālu gabalu katru gadu!” teic Marita. Šis būs septītais gads kopš Malzubru ģimene piedalās nometnēs. Sākuši piedalīties tad, kad Marita izmācījās par nometnes vadītāju un viņai bija nepieciešama vieta, kur praktizēties. Pirmā nometne bija Zaļeniekos, un tad jau rindiņā sekojušas visas pārējās. “Mēs sapratām, ka tas ir lielisks pasākums visai ģimenei, un tā mēs gadu no gada cenšamies piedalīties vai nu kā dalībnieki, vai kā lektori vai ieviržu vadītāji.” Marita ir vadījusi kartīšu gatavošanas ievirzi, kā arī ievirzi kopā ar Gintu bērniem no 7 līdz 14 gadiem – orientēšanās dabā un dažādu atrakciju organizēšana. Šajā nometnē Malzubru ģimene nolēmusi atpūsties un pilnasinīgi izbaudīt būšanu Latvijā. “Man liekas, ka 3x3 ir tāds unikāls pasākums Latvijā un pasaulē, jo tādas emocijas, pacilātību un labu sajūtu, kādu es gūstu pēc šīs nometnes, nekur citur nevaru dabūt,” atzīst Gints. “Tas ir tāds kā magnēts, kas pievelk. Vasara pienāk, un gribas braukt uz 3x3 nometni. Mums jau pēc pirmās nometnes tā iepatikās, ka nākamajā gadā vajadzēja un viss.” Gints ikdienā strādā, viņa vārdiem sakot, citiem no malas šķietami neinteresantu darbu, bet viņa hobijs saistās ar aktīvo atpūtu un atrašanos pie dabas – orientēšanās un piedzīvojumi, kur iesaistīti gan laiva, gan velosipēds. Līdz ar pārvākšanos uz Jaunzēlandi Gintu un Ralfu ir aizrāvis teniss. Savukārt Marita sevi raksturo kā spējīgu darīt visu, ko vajag un ko dzīve piespēlē. Viņa vada uzņēmumu, ir mamma, bīda dažādus projektus un strādā par masieri Jaunzēlandes SPA salonā. “Šajā brīdī esmu vairāk tendēta uz enerģētiskajām masāžām – tas ir mans lauciņš. Esmu tāds cilvēks, kurš nekad nesaka “nē” dažādām jaunām idejām un projektiem, un es mēģinu atrast variantu, kā to realizēt, ja lieta ir laba. 3x3 personīgi man ir bijusi iespēja vadīt grupas ievirzes ietvaros. Man kā uzņēmuma vadītājam tas bija ļoti svarīgi, vērtīgi – mazākās grupiņās trenēties un mācīties piesaistīt uzmanību. Nu jau radušies daudz kontakti, ka, uz ielas ieraugot, ir pat grūti atcerēties visus. “Lēnā garā sāk rasties sajūta, ka puse Latvijas iedzīvotāju jau ir pazīstami!” sirsnīgi smejas Marita.

“Raksturojot nometni, man liekas, ka tā

varētu izskatīties kā viena no augstākajām čakrām, sestā vai septītā, jo viss tas process, kas notiek nometnē, ir ne tikai fiziskajā, bet arī ļoti augstā garīgajā plānā. Katrs cilvēks, kurš ierodas 3x3, saņem tieši to, kas viņam ir vajadzīgs, un skaistākais ir tas, ka katram no mums ir vajadzīgs kaut kas cits! Vienam tā ir nedēļa, kad nav jāmazgā trauki un jāgata-vo ēst, citam tas ir dziļš sevis iepazīšanas un izaugsmes process, citam – problēmu risināšana. Nometnes piedāvājumā ir ļoti plaša izvēle, un katrs cilvēks saņem tieši to, kas viņam tajā brīdī ir nepieciešams. Tas ir tas unikālais, ar ko 3x3 atšķiras no pārējām nometnēm.” Ģimenē aug brašs puisis Ralfs, kuram pašlaik ir astoņi gadi. Mamma viņu raksturo kā bērnu, kas apceļojis pusi pasaules, un spēj ļoti viegli komunicēt ar pieaugušajiem. “Man patīk, ka viņš ļoti konstruktīvi spēj pamatot savu domu. Mēs Ralfu esam audzinājuši kā domājošu pilsoni, nevis “dara, ko liek” bērnu. Pasaules bērns, kas nekautrējās pateikt, ko domā, un viennmēr ir izpalīdzīgs!” Tētis Gints savu ģimeni slavē: “Man ir pati labākā ģimene pasaulē!” viņš pārliecināti saka un smejas. “Man liekas, ka esam diezgan mierīgi. Mēs nekašķējamies un nestrīdamies ar šķīvju mešanu pret durvīm, bet, protams, neiztikam arī bez ikdienas problēmu risināšanas – izrunājam visas lietas un mēģinām atrast kompromisu. Ralfam, protams, ir grūti pieņemt un saprast, ka ir jāpiekāpjas šur tur un ka nevar tikai viss būt tā, kā viņš ir iedomājies. Esam pazīstami vairāk kā 15 gadus, bet precēti nu jau 11.” Jautāti, kāda sajūta parasti piemeklē pēc no-

metnes, Marita un Gints ir gandrīz vienisprātis. “Pēc nometnes pirmais brīdis ir tāds, ka negribas atgriezties realitātē. Kad mes esam nometnē, mēs praktiski aizmirstam visu, kas notiek ārpus tās. Tas spēks, ko mēs iegūstam 3x3 nometnē, mums pietiek izvilkt līdz nākošajai. Tāpēc mums ir tik svarīgi tikt uz vismaz vienu no tām. Mums patiesībā gads sākas ar nometni, un tad tas apiet riņķi un atkal sākas jauns gads – jauna nometne,” stāsta Marita Malzubre. Gintam ir sajūta, ka pēc nometnes pārņem saldsērīga pēcgarša, turklāt piebilst, ka pēc tās ir nepieciešams atvaļinājums jeb atvaļinājums no atvaļinājuma. “Ja esmu atbraucis uz 3x3 nometni, es gribu izmantot visu iespējamo no piedāvāta, līdz ar to miegam viennmēr tiek atvēlēts pats mazākais, ko vien var. Uzkrājas nogurums, un parasti pēdējā svētdienā, kad atbraucam mājās, tad vakarā ir jāguļ un vēl daudzas dienas daudz jāguļ!” Malzubru ģimenei šķiet, ka nometne ir labs kopā pavadīts laiks, un viņi priecājas par iespēju būt tik jaukā sabiedrībā. “Parasti ir arī nedaudz žēl, ka tas ir beidzies, jo nedēļa paskrien ātri. Tādas divējādas sajūtas – no vienas puses liels prieks, bet no otras – žēl, ka viss ir beidzies,” teic Gints. Tradīcijas, ko ģimene iemācījusies nometnē, tiek arī liktas lietā. Ģimenes tēvs atceras gadījumu, kad Ralfs vēl vairākas nedēļas pēc nometnes gribējis dziedāt galda dziesmu. “Man personiski tā ir bateriju uzlāde – uzlādēšanās ar latviskumu un ar visas nometnes enerģiju!”

9
Elina

Dārta (14)

- **Vai šī ir tava pirmā 3x3 nometne?**

- Jā.

- **Kādi ir tavi pirmie iespaidi par 3x3? Ko tev dod šis ģimeņu saiets?**

- Ir ļoti patīkami un pozitīvi. Es iegūstu jaunus draugus un paziņas.

- **Ko tu domā par ievirzēm?**

- Man ļoti patīk, ka ievirzes ir daudz un domātas dažādiem vecumiem un interesēm.

- **Vai tu plāno arī nākotnē braukt uz 3x3?**

- Protams, kāpēc gan ne?

Jete (15)

- **Vai šīs ir tavs pirmais 3x3 saiets?**

- Nē, esmu bijusi piecās 3x3 nometnēs.

- **Ko tev nozīmē 3x3?**

- Es pavadu laiku ar cilvēkiem, kurus citādi nekad nebūtu satikusi, it īpaši daudz latviešus, jo pati dzīvoju Norvēģijā.

Justs (14)

- **Cik 3x3 nometnēs tu esi bijis?**

- Ļoti daudz, jau kopš agras bērnības braucu.

- **Ko tev nozīmē 3x3?**

- Tā ir kā satikšanās ar ģimenēm un draugiem, lai ar viņiem kopā labi pavadītu laiku.

- **Vai tu domā arī nākotnē braukt uz šīm nometnēm ar tik pat lielu entuziasmu?**

- Protams!

Uga (14)

- **Vai šī ir tava pirmā 3x3 nometne?**

- Nē. Esmu bijis 6 vai 7 nometnēs.

- **Kāda nozīme tavā dzīvē ir 3x3 nometne?**

- Tā ir kā atkāpe no ikdienišķās vasaras rutīnas, iespēja pavadīt laiku ar ģimeni un sen nesatiktiem draugiem, kā arī iemācīties, uztaisīt ko jaunu.

Labākais intervētājs **Ēriks Kristsons**

Slepeni noslēpumainais klubs

Ceļā uz 3x3 Jauniešu kluba ievirzi satieku divus tā dalībniekus – Madaru Auziņu un Ugu Kalendri. Uz jautājumu, ko jūs tur darāt, abi jaunieši saskatās un atbild: "Noslēpums. Neviensam nestāstām." Tad Madara atmaigst un saka: "Runājam, cits citu iepazīstam, pildām uzdevumus." "Kādus?" "Noslēpums." Bet abi vienā balsī apgalvo, ka viņiem patīk un ir ļoti interesanti.

Kad ienāku ievirzes telpā, vadītāji Anete Zvaigzne un Jumis Ločmelis pārrunā ar jauniešiem, kur turpinās nodarbību – ārā vai iekšā. Daļa no dalībniekiem dodas pēc kafijas. Galu galā visi vienojas, ka dosies ārā.

Jautāju Jumim, kas šeit notiek, kā notiek un kāpēc. Jumis smaida un saka: "Zini, mums ir slepeni slēpņi, kuri atrodas ļoti slepenās vietās..." Saprotu, ka noslēpumainība ir būtisks jauniešu kluba darba saturs. "Bet", viņš turpina "uzdevumiem ir kopīga ideja, tie atrodas foršākajās Saldus vietās un jauniešiem jāiedarbina visa sava atjautība, lai tiktu uz priekšu." Šķiet, tas ir kā komandas veidošanas, personības attīstīšanas un intelektuālas spēles apvienojums. "Tā ir?" jautāju. Jumis atkal smaida. Viņš var arī neko neteikt, jo tāpat zinu atbildi. Noslēpums.

[Šīnī brīdī Jumis ieņem kareivīga jenota pozu un izkļiedz: "Br, br, br!"]

Gundega

Nīkšanas ziņas

Ai, Marianna!

Katram nīcējam ir savs nīkšanas stāsts. Katrai nīkšanai ir savi līderi dziesmās, instrumentālajos pavadījumos, alus patēriņā un balss skaļumā. Otrdienas nīcēji bija sparīgi dziedātāji, gan Andra Tomašūna vadībā līdz asarām smeļoties par dziesmas versijām jāpāņu, gruzīnu, krievu un pat ķīniešu valodā, gan satriekti par Dinas Ceples balss pārvērtībām un diapazonu, izpildot Sniegbaltītes hitu no slavenās padomju bērnu plates "Sniegbaltītes skola", kas gan arī šodien pārskanots un turpina savu dzīvi. Vēl pieminēšanas vērta ir Tomašūna juniora un jauniešu orķestra Katrīnas izpildītā dziesma par tēvu ar viņa cik tur meitām. Īpašs mirklis bija, kad pantā, kur stāsta par vienu no meitām, kam bārda līdz ceļiem, neko nenojauzdams, pie galda pienāk Lauris Cekuls un ir izbrīnīts par apkārtējo nevaldāmajiem smiekliem. Kārlis Rokpelnis joprojām lauza galvu par tautas teicienu "dzīvo cepuri kuldams". Varbūt kāds var pārliecinoši izskaidrot un parādīt, kā notiek cepures kulšana. Un, starp citu, nez kā izskatās "galvu laužšana"? ☹

Eva

Danču ziņas

Otrdienas zaglis bija **Alberts Rokpelnis** un **Lote Cekule**, aiz sevis atstājot Ingu Krūmiņu ar Annu Lusti. Apsveicam!

Paldies, atbalstītāji!

Libertu ģimene
Mašalu ģimene
Saldus novada pašvaldība
Cieceres internātpamatskola
Saldus novada pašdarbnieku kolektīvi
Latvijas 3x3 padome

Ģimeņu bildes bez skaņas

Šogad lielajās ģimeņu stafetēs, kas pazīstamas gan ar visnotaļ dažādiem uzdevumu veidiem, gan ar plašām variācijām komandu sastāvos, piedalījās 14 komandas!

Es esmu pats, pats stiprākais.

Pēteris tūlīt dabūs trūkies!

Skrienam! Līdz vakardziesmai jāpaspējam!

Nu, kā var šitā nodziedāt? Nu tā, ka NEKO nevar saprast?!

Šajā saietā dziesmu ir īpaši daudz, bet stafetes gādāja, lai netiek aizmirsts arī KAMOLĪTIS!

Līdzjutēji arī paši labākie!

Morāli sagatavojušies dalībnieki no komandas "Jogurtu spēks" ceļā uz lielo stadionu.

Kurš caurums vēl ir brīvs? Nu labi – met pāri pa augšu!

Galvenais ir sportot-prieks! Pat ja tā ir kāršu spēle telefonā, sēžot uz soliņa...

Uzdevumā "Galīgi nelīdzsvarotais kamolītis" tika pierādīts, ka saieta dalībnieki tomēr kopumā ir visnotaļ līdzsvaroti.

Viss tiek kontrolēts! Par to rūpējās stafešu komanda – Līga, Silva, Lote, Lorija, Oskars, Uga, Toms, Viesturs un Pēteris, kā arī nejausie morālie atbalstītāji.

Čikāgas vīru pavēlniece

Lai arī Saldus 3x3 jau ir savs koris un diriģente, izrādās, ka diriģente ar ļoti cienījamu stāžu – teju 30 gadi – ir arī Māra Vārpa no ASV, Čikāgā.

3x3 nometne visu laiku skan!

Šī man ir otrā 3x3 nometne, pirmā bija Priekuļos. Kad Amerikā vēl strādāju skolā, skolas pirmā nedēļa vienmēr iekrita 3x3 nometnes laikā, tāpēc nekad neesmu bijusi Amerikas 3x3. Šeit atrodoties šķiet, ka visur un visu laiku kaut kas skan, īpaši mūzika. Ļoti patika otrdienas vakara viesi Liene un Alberts Rokpeļņi – viņi dzied ļoti skaisti!

Arī viens no piecīšiem

Esmu Čikāgas latviešu vīru kora diriģente. Starp citu, šajā korī dzied arī Armands Birkens no Čikāgas piecīšiem. Esmu priecīga, ka man radās iespēja diriģēt kori, es to daru jau gandrīz 30 gadus, precīzāk, 28! Diriģēju arī Ciānas draudzes kori. Spēlēju ērģeles, dziedu visādos ansambļos, duetos.

Kā tikt pie savām klavierēm

Esmu dzimusi Amerikā, bērnībā man mamma dziedāja daudz latviešu tautsdziesmu, bet man pašai ļoti patika spēlēt klavieres.

Man gan to mājās nebija, tāpēc visur, kur ciemos bija klavieres, es tās spēlēju. Tik ilgi tā darīju, kamēr vecāki nopirka klavieres. Tad es sāku tās mācīties. Pamataskolā man bija klavierskolotājs, kurš bija arī ērģelnieks, viņš mani iesaistīja arī ērģeļu spēlēšanā. Man ļoti patīk mūzika, studēju mūziku un biju pamatskolas mūzikas skolotāja. Spēlēju visādu mūzikas instrumentus – ģitāru, stabuli, no daudziem dažādiem pa druskai.

Aranžētais Ai, jel manu vieglu prātu

Ir tik daudz jauku dziesmu, no klasiku dziesmām mani uzrunā *Pie Dzintara jūras*. Es arī aranžēju un komponēju dziesmas. Nesen ar vīru koriem aranžēju *Ai, jel, manu vieglu prātu*, ko nupat dziedājam pavasara koncertā.

Varžu dziesmas

Man tuvās ir dabas skaņas, piemēram, kad klusā vasaras vakarā dzirdu sienāžus vai vardes. Nedzīvoju pašā pilsētā, tāpēc man šādas skaņas vieglāk sasniedz. ♥

Eva

Izskanējis 3x3

Nozagsi, saslimsi!

Leonīds no Maskavas dalās nakts viesim Ievai Ančevskai savā pieredzē ar vārdošanu, kas piedzīvota pavisam nesen, nevis pirms simt gadiem: "Kādā pilsētā netālu no Maskavas pie terases, kas izdekorēta ar ziediem, bijis uzraksts: "Nezagt! Ziedi apvārdoti uz dažādām kaitēm!"

Labākie tirgus atradumi

Saldus novada dziedātāju, dejojāju un muzicētāju koncerta laikā varējām iegādāties vietējo amatnieku darinājumus.

Svilpt vai nesvilpt, tāds ir jautājums? Jeb – vienmēr gatavs svilpienam.

Vai Daigas Rokpeļnes vīrs Kārlis domā, ka sieva nezina mēra?

Jābāž galvu dziesmu vācelē!

Vai zinājat, ka.... Lai dziesmu vācelē ieliktu dziesmu, vienkārši tajā jāiebāž galva, un dziesma jānodzied! To 1/2x1/2 ievirzē audzinātājam Gundegai un Sanitai pavēstīja Māra Barkāne. Hipotēze ir izvirzīta, līdz saīeta beigām tā jāpārbauda. Pirmais solis ir sperts, tīne ir apgleznota un caurums kur iebāzt galvu arī tapis. Nez, kas būs tālāk...

Baumo, ka

Pēc tam, kad bungu darināšanas ievirzes vadītājs rosināja visus ķerties pie knaiblēm, atskanēja zvans draugam: "Te vajag fiksi kniebties, ātri brauc uz bungām!"